Dosarul nr.2c-865/2024 (2-24036323-12-2c-03042024-1)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

01 aprilie 2025 mun.Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța în componenţă:
preşedintele şedinţei
judecătorul Iraida Secrieru-Coşleț
grefier Carolina Domnișor, Lilia Burcă-Carabet

examinând, în şedinţă publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL"Belsug Toys" împotriva SRL"ERP Dezvoltare Implementare" privind încasarea sumei

constată

La data de 02.04.2024, SRL"Belsug Toys" a depus în instanța de judecată cerere împotriva SRL"ERP Dezvoltare Implementare" privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în luna noiembrie 2022, SRL „Belșug Toys", reprezentată de administratorul Ulaș Ozhan Neșet și SRL „ERP Dezvoltare Implementare", reprezentată de Gramma Sergiu, au convenit asupra faptului că, pîrîtul să efectueze lucrări în beneficiul SRL „Belșug Toys" de implementare a sistemului automatizat integrat de gestiune și evidență contabilă „Contabilizare 4.0" realizat pe platforma „1C", obligându-se astfel să instaleze programul pe calculator, să instruiască personalul și să pregătească datele pentru a fi importate în noul sistem. În urma negocierilor, menționează reclamantul că, pentru a garanta încheierea contractului cu profesionistul, a semnat factura fiscală nr.EAG000044230 din 17.03.2023, în sumă de 11100 lei, înaintată de SRL „ERP Dezvoltare Implementare", și, conform înțelegerii, la data de 04.04.2023, pentru începerea efectuării lucrărilor a achitat un avans în sumă de 2100 lei. Ulterior, la data de 25.09.2023, a mai achitat 1300 lei cu titlu de avans pentru serviciile care urmau a fi prestate. Însă, invocă reclamantul că, serviciile promise nu au fost finalizate, pîrîtul refuzînd executarea și încheierea unui contract, iar la încercările de a afla motivul neexecutării obligațiilor asumate abuziv pretindea la încasarea sumei de 7700 lei pentru servicii care în realitate nu au fost prestate.

În continuare a indicat reclamantul că, la 29.12.2023, SRL „ERP Dezvoltare Implementare" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Belșug Toys" privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15.03.2024, s-a admis

parțial cererea nominalizată și s-a încasat de la SRL „Belșug Toys” în beneficiul SRL „ERP Dezvoltare Implementare” datoria în mărime de 7 700 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1 438,27 lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 274,15 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 lei, în rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Susține reclamantul că, nu a reușit să-și expună poziția pe cauza nominalizată și nu a reușit să depună acțiune reconvențională, taxele de stat și de timbru fiind achitate, cauza fiind soluționată prin hotărâre contestată în ordine de apel, în vederea apărării efective a drepturilor SRL „Belșug Toys”, consideră relevant înaintarea prezentei cereri de chemare în judecată cu privire la restituirea sumelor achitate în legătură cu neexecutarea obligațiilor.

A invocat prevederile art.10 alin.(1) Cod civil - persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună- credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna- credință se prezumă pînă la proba contrară.

Art.477 alin.(1) Cod civil - conținut digital se consideră datele produse și livrate în formă digitală, cum sînt programele de calculator, aplicațiile, jocurile, muzica, înregistrările video sau textele, indiferent dacă sînt accesate prin descărcare sau prin flux continuu, de pe un suport material sau prin orice alte mijloace, custodele bunului digital este profesionistul care oferă acces, menține, procesează, primește sau păstrează bunul digital al unei alte persoane (utilizator), conform contractului dintre custode și utilizator.

Art.774 alin.(1) Cod civil - în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Art.858 alin.(2) Cod civil -obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. Art.901 alin.(1) Cod civil - atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

Art.908 alin.(1) Cod civil - în cazul în care un profesionist nu poate executa obligațiile rezultate dintr-un contract încheiat cu un consumator prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță, el este obligat să informeze imediat consumatorul și să restituie, fără întîrziere nejustificată și, în orice caz, în termen nu mai mare de 30 de zile, sumele plătite de către consumator. Mijloacele juridice de apărare ale consumatorului rezultate din neexecutarea profesionistului rămîn neafectate.

Art.954 alin.(1) Cod civil - arvuna este o suma de bani sau un alt bun pe care o parte contractantă o dă celeilalte părți pentru a confirma încheierea contractului și a-i garanta executarea. În caz de dubii, suma plătită este considerată avans. Și, art.1011 alin.(1) Cod civil - înainte de încheierea contractului de livrare a bunurilor, executare a lucrărilor, prestare a serviciilor, furnizare a conținutului digital sau a altei prestații de către un profesionist altei persoane, profesionistul are obligația de a furniza acelei persoane, prin orice mijloace adecvate, informații cu privire la caracteristicile esențiale ale prestației care trebuie furnizate, pe care acesta le deține sau se poate aștepta să le dețină și a căror nefurnizare ar contraveni bunei-credințe.

A menționat reclamantul că, pârâtul SRL „ERP Dezvoltare Implementare”, a dat dovadă de un comportament regretabil, care este contrar principiilor de bună-credință în relațiile civile, întrucât în calitate de profesionist, a determinat consumatorul SRL „Belșug Toys” să semneze factura fiscală electronică pentru servicii care urmau a fi prestate de profesionist, în scopul achitării unui avans, neonorându-și obligațiile în acest sens. Astfel, pretinde că, SRL „ERP Dezvoltare Implementare” solicitând a fi achitată o sumă de bani pentru ca beneficiarul să garanteze intenția sa de a încheia și executa contractul cu profesionistul, după recepția avansului nu a încheiat niciun contract de prestări servicii care ar reglementa relațiile dintre părți, serviciile promise de profesionist nefiind finalizate, și, nu a fost întocmit nici actul de transmiterea lucrărilor și serviciilor, pe care SRL „ERP Dezvoltare Implementare” precum că, le-a prestat.

Astfel, indică că, prefesionistul având la bază factura fiscală electronică nr.EAG000044230 din 17.03.2023, semnată SRL „Belșug Toys”, încearcă abuziv a se îmbogăți nejustificat pe seama beneficiarului, pentru prestații care nu au fost executate în realitate de profesionist. Consideră că, SRL „ERP Dezvoltare Implementare” a acționat cu rea-credință, făcând abstracție de la obligațiile asumate și prevederile legale în vigoare, făcând abuz de poziția defavorizată a beneficiarului, care nu are cunoștințele de specialitate în sistemului automatizat integrat de gestiune și evidență contabilă, poziție de care face abuz și se încearcă a

se obține un câștig financiar, abuzuri care nu pot fi acceptate într- un stat de drept.

A solicitat restituirea prestațiilor, în sumă de 3400 lei, din contul SRL „ERP Dezvoltare Implementare” în beneficiul SRL „Belșug Toys”, achitate cu titlu de avans, în legătură cu neexecutarea obligațiilor de către profesionist; compensarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului – Grecu Denis s-a prezentat, cererea a susținut și a solicitat admiterea ei.

Reprezentantul pîrîtului – Rașcov Serghei în ședința de judecată s-a prezentat, acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea ei.

Studiind materialele dosarului, cererea de chemare în judecată, ascultînd reprezentanții părților, analizând în corespundere cu prevederile art.130 CPC, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.118, alin.(1)CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.774 Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Conform art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.858, alin.(1),(2)Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art.901, alin.(1), lit.a) Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa:a) să ceară executarea silită a obligaţiei.

În ședința de judecată s-a stabilit că, la data de 17.03.2023 pîrîtul SRL”ERP Dezvoltare Implementare” a emis factura fiscală în calitate furnizor către cumpărătorul SRL”Belsug Toys” în sumă de 11100 lei.(f.d.10) Factura dată a fost emisă pentru serviciul de asistență, instruire1C întreprindere, conform menţiunilor din cererea de chemare în judecată și a părților, a programului de contabilitate.

În baza facturii fiscale date, reclamantul a achitat la data de 04.04.2023 suma de 2100 lei, și, la data de 25.09.2023 suma de 1300 lei, iar în total suma de 3400 lei. Acest fapt a fost invocat în cererea de chemare în judecată și se confirmă prin actul de verificare dintre părți prezentat la materialele dosarului.(f.d.11) Conform conținutului actului dat, la compartimentul serviciu, se indică încasarea mijloacelor bănești, plata pentru asistență instruire 1C conform facturii fiscale EAG000044230 din 17.03.2023, și, corespunzător plata pentru serviciile de deservire 1C conform actului de verificare din 25.09.2023.

În ședință de judecată pîrîtul a prezentat ordinele de încasare nr.50 din 04.04.2023 și nr.21 din 25.09.2023(f.d.56,57) din care rezultă același conținut referitor la furnizor, beneficiar și destinația plății.

Instanța menționează că, conform art.3 a legii contabilității nr.113 - document primar – confirmare documentară (pe suport de hîrtie sau în formă electronică) care justifică efectuarea operaţiunii economice, acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment. Iar, art.19 al aceluiași act normativ implică că, documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operaţiunii, iar dacă aceasta este imposibil – nemijlocit după efectuarea operaţiunii sau după producerea evenimentului.

Iar, art.117 cod fiscal statuiază că, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul ţării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul *apariţiei obligaţiei fiscale*.

La caz se atestă emiterea de către pîrît a facturii fiscale EAG000044230 din 17.03.2023 către reclamant, și, ce implică stabilirea raportul juridic dintre părți.

În ședința de judecată și conform cererii de chemare în judecată reclamantul nu neagă stabilirea între părți a reporturilor juridice ce implică implementarea unui sistem integrat de gestiune contabilă, doar că, reclamantul invocă neprestarea de către pîrît a acestui serviciu și că, sumele achitate au fost cu titlu de avans, iar odată ce serviciul nu a fost prestat, pretinde restituirea sumei date.

Instanța nu va reține poziția reclamantului, din următoarele considerente.

Respectiv, conform mențiunilor supra, actelor dosarului și poziției părților exprimată în ședința de judecată se atestă cu certitudine încheierea între părți a unui raport juridic ce ține de prestarea unui serviciu ce vizează programul integrat de contabilitate, fapt, care îl va reține și instanța de judecată în modul corespunzător.

Totodată, urmare a prestării serviciului dat de către pîrît reclamantului, primul a emis factura fiscală din data de 17.03.2023 în sumă de 11100 lei. Instanța menționează că, odată ce a efectuat achitări conform actului dat – facturii fiscale reclamantul a acceptat prestarea serviciului efectuînd plata parțială. Instanța va reține suma achitată de reclamant de 3400 lei ca plată parțială a serviciului prestat

de pîrît și nu ca avans conform modului indicat de reclamant. Or, conform normelor codului fiscal indicate supra factura fiscală se emite la momentul apariției obligației fiscale. Adică, din momentul prezentării facturii fiscale de către pîrît către reclamant, în dependență de raportul stabilit între acestea – de prestare a serviciului, se implică apariția pentru reclamant a obligației fiscale de plată a serviciului de care a beneficiat. Iar, acceptarea acesteia prin plata parțială implică acceptarea executării obligației de către pîrît conform raportului juridic încheiat între ei.

Mai mult decît atît că, în cazul în care se efectua plata dată ca avans, urma să fie o mențiune în acest sens în actele ce confirmă efectuarea plăți. La caz, aceste acte – ordinele de plată indică expres plata pentru deservirea 1C conform actului de verificare. Iar, aceasta implică că, sumele date au fost achitate ca plată parțială a costului serviciului de care a beneficiat reclamantul și nu cu alt titlu inclusiv cel pretins - de avans. Aceasta și în situația în care sumele date au fost achitate în două rate cu diferență între ele, ce ar implica că, dacă reclamantului nu i-ar fi fost prestat serviciul dat, după prim a achitare nu ar mai fi efectuat careva achitări. Dar, la caz, reclamantul a efectuat două achitări, ceea ce exclude și titlul acestor sume pretins de reclamant ca avans, sau se pretinde achitarea avansului pentru începerea efectuării lucrărilor, dar acest fapt raportat la actele dosarului implică că, pretinsa începere a lucrărilor date nu a putut fi pe etape cu diferență dintre ele de aproximativ 5 luni. Iar, aceasta implică expres că, suma dată a fost achitată cu titlu de plată parțială pentru serviciul prestat de pîrît reclamantului și nu cu alt titlu, și nu poate fi restituită.

În altă ordine de idei se menționează că, reclamantul pretinde precum că, neexecutarea de către pîrît a obligațiilor sale conform raportului juridic stabilit – de prestare a serviciului ce ține de programul integrat de contabilitate, și, din aceste considerente suma achitată ca avans consideră că, urmează ai fi restituită, poziție pe care instanța nu o poate reține. Or, prin prisma art.118 CPC, reclamantul nu a prezentat nici o probă instanței din care să rezultă neexecutarea, executarea necorespunzătoare și/sau parțială a obligațiilor conform contractului/ raportului juridic dintre părți de către pîrît. Sau, doar invocarea în acest sens, și, în situația cînd a acceptat factura fiscală care se înaintează doar la apariția obligației fiscale și la acea etapă nu a obiectat în nici un fel, din contra a efectuat achitări, implică situația contrară cînd, suma pretinsă a fost achitată în contul achitării parțiale a serviciului de care a beneficiat. Iar, în așa mod se indică despre netemeinicia pretenției reclamantului se restituire a sumei de 3400 lei, or în ședința de judecată acesta doar a invocat că, serviciul contractat de la pîrît nu a fost prestat de ultimul, fără a prezentat probe în acest sens conform art.118 CPC, iar aceasta implică prestarea corespunzătoare a serviciului dat, iar achitarea efectuată(parțial) de reclamant către pîrît este în contul acestui serviciu. Mai mult că, pretenții la

momentul achitării nu au fost înaintate, iar altă mențiune pentru achitările date în actele ce le confirmă nu se conține. Sau, instanța indică că, neprestarea serviciului conform obiectului raportului juridic dintre părțile la caz – un produs contabil, cu conținut digital urmează a fi confirmată prin probe concrete și nu doar invocare, ceea ce la caz nu s-a făcut.

Distinct de cele indicate supra, instanța mai menționează că, reprezentantul reclamantului a invocat în ședința de judecată neexecutarea de către pîrît a obligațiilor conform raportului juridic stabilit și prin faptul că, nu a fost încheia un act de predare primire a serviciilor. Instanța nu va reține această poziție a reclamantului, or, nu a fost prezentat vreun act care ar implica stabilirea de către părți a modalității date de transmiterea serviciului prestat, iar, odată ce de către pîrît a fost înaintată factura fiscală acesta pretinde executarea obligațiilor sale contractuale, iar reclamantul odată ce a acceptat factura fiscală dată se prezumă că, a acceptat prestarea serviciilor de către pîrît și a efectuat plata parțială a acestuia. Iar, în așa circumstanțe nu poate pretinde restituirea sumei date, ceea ce implică netemeinicia cererii și soluția de respingere a acesteia. Iar, subsecvent urmare a soluției referitor la obiectul litigiului se implică aceiași soluție și referitor la cheltuielile de judecată.

Totodată, în ședința de judecată pîrîtul a solicitat restituirea cheltuielilor de judecată și anume cheltuielilor de asistență juridică, și, instanța va dispune încasarea de la reclamant în beneficiul pîrîtului a sumei de 4000 lei cu acest titlu, din următoarele considerente.

Prevederile legale și anume art.96 CPC, stabilesc că, instanța obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile și dacă partea a fost asistată de un avocat.

La caz, conform soluției speței motivate supra, se implică pierderea procesului de către reclamant, ceea ce dă dreptul pîrîtului de a i se compensa cheltuielile de judecată pentru asistență juridică.

Respectiv, se atestă că, pîrîtul pentru apărarea drepturilor sale în litigiul la caz a beneficiat de asistența avocatului Rașcov Serghei(f.d46). Acesta a fost prezentat în ședința de judecată și a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată. În susținerea cuantumului cheltuielilor date acesta a invocat ordinul de încasare a numerarului nr.163604622 din data de 01.10.2024 în sumă de 4000 lei(f.d.60). Astfel, instanța indică că, sunt întrunite condițiile pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică pentru pîrît, cînd reclamantul a pierdut procesul, pîrîtul a fost asistat de un avocat, a suportat cheltuieli pentru aceasta care raportate la suma pretinsă instanța le apreciază ca reale, rezonabile și proporționale lucrului efectuat.

Corespunzător, de la reclamant în beneficiul pîrîtului va fi încasată suma de 4000 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

În concluzia celor indicate supra, instanța reiterează că, în ședința de judecată și conform materialelor cauzei se atestă cu certitudine că reclamantul acceptînd prestarea serviciului de către pîrît corespunzător conform actului juridic încheiat între aceștea, a acceptat factura fiscală emisă de ultimul în acest sens, a efectuat plata parțială a acestui serviciu și nu în avans fără să înainteze careva pretenții, iar probe că, serviciul contractat de către pîrît nu a fost prestat, prin prisma art.118 CPC, nu a prezentat, ceea ce implică netemeinicia solicitării de restituire a sumei achitate și soluția de respingere a acțiunii în această parte și subsecvent referitor la compensarea cheltuielilor de judecată. Iar prin prisma art.96 CPC, rezultînd din soluția dată de la reclamant se va încasa în beneficiul pîrîtului cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

În conformitate cu prevederile art.art.96, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăște

Acțiunea la cererea de chemare în judecată a SRL”Belsug Toys” împotriva SRL”ERP Dezvoltare Implementare” privind încasarea sumei, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la SRL”Belsug Toys”, ***** în beneficiul SRL”ERP Dezvoltare Implementare”, c/f *****cheltuielile de judecată în sumă de 4000(patru mii) lei – cheltuieli de asistență juridică.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței
Judecător Iraida Secrieru-Coșleț